

POSTANOWIENIE

28 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Roman Trzaskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Karol Weitz

na posiedzeniu niejawnym 28 lutego 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa M.P. i M.P.-1

przeciwko [...] Bankowi [...] spółce akcyjnej w W.

o zapłatę,

na skutek wniosku o uzupełnienie wyroku Sądu Najwyższego z 24 maja 2024 r.,

II CSKP 1560/22

oddala wniosek.

Władysław Pawlak

Roman Trzaskowski

Karol Weitz

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 18 marca 2021 r., po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Apelacyjny w Katowicach w punkcie pierwszym (1) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z 19 września 2017 r. ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 153.570,01 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 29 maja 2017 r. do 23 października 2020 r., z zastrzeżeniem, że wykonanie tego świadczenia będzie uzależnione od jednoczesnej zapłaty przez powodów na rzecz pozwanego kwoty 302.829,63 zł lub zabezpieczenia roszczenia pozwanego o zwrot tej kwoty (lit. a) i oddalił powództwo w pozostałej części (lit. b), oraz zasądził od pozwanego na rzecz powodów 11.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji (lit. c),

w punkcie drugim (2) oddalił apelację w pozostałym zakresie, a w punkcie trzecim (3) zasądził od pozwanego na rzecz powodów 10.100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego.

Wyrokiem z 24 maja 2024 r. Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną pozwanego od powyższego wyroku (punkt 1) oraz zasądził od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwoty po 1.350 zł z odsetkami wynikającymi z art. 98 § 1¹ k.p.c. za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia orzeczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego (punkt 2).

Powodowie wnieśli o uzupełnienie powyższego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego w ten sposób, aby zasądzić na rzecz każdego z powodów kwoty po 2 700 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego stanowił w sprawie art. 98 § 1, § 1¹ i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1964 z późn. zm.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że wygrywającym proces współuczestnikom, o których mowa w art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c., reprezentowanym przez tego samego radcę prawnego (adwokata), sąd przyznaje zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego pełnomocnika (zob. np. uchwałę Sądu Najwyższego z 30 stycznia 2007 r., III CZP 130/06, OSNC 2008, nr 1, poz. 1; postanowienie Sądu Najwyższego z 29 listopada 2012 r., II CZ 133/12, niepubl.). Wbrew zapatrywaniu powodów stosownie do tej właśnie zasady rozstrzygnięto o kosztach zastępstwa procesowego w zaskarżonym przez pozwanego skargą kasacyjną wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 18 marca 2021 r. podwyższając stawkę minimalną (5 400 zł) w postępowaniu pierwszoinstancyjnym do jej dwukrotności (10.800 zł) i przyznając wynagrodzenie wedle stawki minimalnej za postępowanie apelacyjne oraz kasacyjne (po 75 % stawki minimalnej za każde z tych postępowowań).

W okolicznościach przedmiotowej sprawy wyrokiem z 24 maja 2024 r. Sąd Najwyższy orzekł o całości należnych powodom kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, które stosownie do wartości przedmiotu zaskarżenia oraz przy uwzględnieniu rozpoznania sprawy przez Sąd Najwyższy na posiedzeniu niejawnym, a w konsekwencji czynności, z jaką związane są należne powodom koszty postępowania kasacyjnego (sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną), reprezentowania powodów w postępowaniu kasacyjnym przez adwokata, który prowadził sprawę w drugiej instancji, a także braku podstaw, na etapie postępowania kasacyjnego, do zasądzenia kosztów w wysokości przewyższającej stawkę minimalną (stosownie do § 15 ust. 3 w/w rozporządzenia) obejmowały łącznie kwotę 2.700 zł (po 1.350 zł na rzecz każdego z powodów), stanowiącą 50% stawki minimalnej (stosownie do § 10 ust. 4 pkt 2 w/w rozporządzenia) wynoszącej w sprawie 5.400 zł (stosownie do § 2 pkt 6 w/w rozporządzenia).

Nie zachodzą zatem podstawy do uzupełnienia wyroku Sądu Najwyższego z 24 maja 2024 r. (art. 351 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).

Władysław Pawlak

Roman Trzaskowski

Karol Weitz

(K.L.)

[a.ł]